ఆమెను చంపాలి!

టెంపోరావ్

విశ్వమోహన్ ఖరీదయిన సూటులో వున్నాడు. కుషన్డ్ రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్ పీకను యాష్ట్రేలో పడేసి మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్న రాజా యాష్ట్రే వైపు చూశాడు. సిగరెట్ పీకలు పైదాకా వున్నాయి!

"రాజా, మనం యేదో చెయ్యకపోతే అహల్య హత్యలో నేను యిరుక్కుంటాను," అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"అహల్యను ఎవరి చేతనయినా చంపించమని నేను ఆరోజే మీకు సలహా యిచ్చాను. నామాట వినకుండా పరిగెత్తావు. కొరివితో తల గోక్కున్నావు!"

"షటప్ రాజా!" అర్చాడు విశ్వమోహన్.

"అహల్య నన్ను మోసం చేసింది. అందుకే యీ చేతుల్తో ఆమెను చంపాలనిపించింది. ఏడుస్తూ, బాధతో ఆమె చస్తూంటే చూడాలనిపించింది,"

"అయితే యిప్పుడేం చేద్దాం? నువ్వామెను చంపుతుంటే లత చూసింది. లత పోలీసుల చేతుల్లోవుంది. ఆమె నోరువిప్పి నిజం చెపితే, నీకు ఉరిశిక్ష తప్పదు" అన్నాడు రాజు.

"లత నోరు నొక్కాలి!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"ఇప్పుడది సాధ్యం కానిపని. పోలీస్ కస్టడీలోవున్న లతను ఎవరు చంపగలరు?"

విశ్వమోహన్ రెండు గ్లాసుల్లో విస్కీ పోసి సోడా కలిపాడు. ఇద్దరూ గ్లాసులు అందుకున్నారు.

ఏర్ కండిషన్డ్ గదిలో చల్లగా, ప్రశాంతంగా వుంది.

విశ్వమోహన్ విస్కీ సేవిస్తూ తన జీవితం గురించి సింహావలోకనం చేసుకోసాగాడు...

ఒకప్పుడు తను పేవ్ మెంట్లమీద పడుకొనేవాడు. స్మగ్లర్ దీనదయాళ్ తో అతడికి పరిచయమైంది. అటు పైన అతడు వేగంగా మెట్లెక్క సాగాడు.

పదేళ్ళలో తనొక కోటీశ్వరుడయ్యాడు. కొన్ని వేల మంది తనకోసం ఇప్పుడు అనేకచోట్ల పనిచేస్తున్నారు! మద్రాస్ లో బ్రహ్మాండమైన ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ని అతడు కట్టించాడు, హోటలు మూన్ లైట్! తన స్మగ్లర్ జీవితానికి తెరగా వుండేందుకు అనేక వ్యాపార సంస్థలను అతను నడుపుతున్నాడు.

ఇంతవరకూ తను ఎందర్నో చంపించాడు కాని స్వయంగా తనెప్పుడూ యిరుక్కోలేదు. ఇప్పుడీ ప్రమాదం నెత్తిన పడింది!

విశ్వమోహన్ టైమ్ చూశాడు. పది దాటింది. గ్లాసుల్లో రాజు మళ్ళీ విస్కీ పోసి, సోడా కలిపాడు. అతడి కుడి భుజం రాజు.

"మనం ఆలస్యంచేస్తే లాభంలేదు. ఈ పని ముకుంద్‌కి అప్పజెప్పాలి," అన్నాడు రాజు.

"ముకుంద్‌కా! వాడో దుర్మార్గుడు. త్రాచుపాము లాంటి వాడు!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"రహస్యంగా కాటేయడానికి మనకు త్రాచుపామే కావాలి."

విశ్వమోహన్ సూటిగా రాజు కళ్ళలోకి చూశాడు.

"ముకుంద్ ఎక్కడున్నాడో తెలుసా?"

"అతడు బొంబాయి నుంచి మద్రాస్ వచ్చాడు' ప్రస్తుతం మన హోటల్లోనే గది తీసుకుని వుంటున్నాడు'. అన్నాడు రాజు.

"అతడి కిక్కడేం పనుంది?"

"ఏమో!" అన్నాడు రాజు.

క్షణకాలం విశ్వమోహన్ మౌనంగావుండి పోయాడు. "రాజూ, అతడిని రమ్మను! మాట్లాడిమాద్దాం," అన్నాడతను.

రాజు కుర్చీలోంచి లేచి గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళి పోయాడు.

విశ్వమోహన్ కుర్చీలో వెనక్కివాలాడు. గ్లాసులోని విస్కీని గడగడ తాగేసాడు.

ముకుంద్! దేవాంతకుడు! డబ్బుకోసం అతడు ఎవ ర్నైనా చంపగలడు! ఎవ్వరికీ సాధ్యంకాని హత్యను అవలీలగా సాధించి రాగలడతను!

తలుపు నెవరో తట్టారు. స్ప్రింగ్ తలుపునులాగి ఒక తను లోపలకు తొంగిచూశాడు.

"కమిన్!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

అతడు మెల్లిగా లోపలకు వచ్చాడు. ఎదురుగా

వున్న కుషన్డ్ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సన్నగా, పొట్టిగా వున్నాడతను. అతడి బరువు నూరుపౌండ్ల లోపున వుంటుంది.

కోల మొహం, నల్లటి శరీరం, చిన్నకళ్ళు. అతడు ధరించిన సూటు లూజుగావుంది. అతడే ముకుంద్.

"ఏం కావాలి?" అన్నాడతను.

అతడి కంఠంలో తీయదనం లేదు. మృత్యు కంఠంలా వుంది!

"మిస్టర్ ముకుంద్, నీ సహాయం కావాలి" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

ముకుంద్ తన జుత్తును నిమురుకున్నాడు.

"ఏమిటో చెప్పు!"

"అహల్యా హత్య గురించి నీకు తెలుసుగదా?" అన్నాడు రాజు లోపలకు వస్తూ.

"పేపర్లలో చూశాను!"

"పోలీసులు నన్ను అనుమానిస్తున్నారు. హత్య చేస్తుంటే లత అనేయువతి నన్ను చూసిందట. ఆమె పోలీసు కస్టడీలోవుంది. ఈ కేసు కోర్టుదాకా వెళ్ళకుండా చెయ్యాలి. ఆమెను చంపాలి!" చెప్పాడు విశ్వమోహన్.

"నాకెంత వస్తుంది?"

"యాభై వేలు," అన్నాడతను.

ముకుంద్ విచిత్రంగా నవ్వాడు. "కేసు పెద్దది. పని కష్టతరమైనది. లక్షరూపాయలిస్తే గాని నా పిస్టలు పల్కదు!" అన్నాడతను.

"ఆల్ రైట్, లక్షయిస్తాను."

ముకుంద్ సిగరెట్ కేస్ జేబులోంచి తీశాడు. గోల్డు కేస్ మెరుస్తోంది. మెల్లిగా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"క్యాష్ తెప్పించు!" అన్నాడు.

విశ్వమోహన్ కుర్చీలోంచి లేచాడు. వెనక వున్న గాడ్రేజ్ స్టీలుబీరువా తెరిచి వాల్గునోట్ల కట్టలను తీసుకున్నాడు. తనకుర్చీ దగ్గరకువచ్చి కట్టలను టేబులుమీద పడేశాడు. ముకుంద్ వాటిని తన కోటుజేబులో పెట్టుకున్నాడు.

సిగరెట్ పొగవదులూ ముకుంద్ అతడివంక చూశాడు. "అత ఎప్పుడు చావాలి?"

"వీలైనంత తొందరగా! చంపలేకపోతే డబ్బు నాకు వాపసు చెయ్యాలి!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"నా హోటలుగది బీరువాలో యీ డబ్బు అలాగే వుంటుంది. నేను ఫెయిలయితే నా గదికెళ్ళి ఆ డబ్బును నువ్వు తీసుకోవచ్చు," అన్నాడు ముకుంద్.

"పోలీస్ కమీషనర్ కి విశ్వమోహన్ అంటే గిట్టదు. ఎంతకాలం నుంచో అతడిని దేనిలోనయినా యిరికించాలని తాపత్రయ పడుతున్నాడు. ఇది కమీషనర్ కి గొప్ప అవకాశం," అన్నాడు రాజు.

ముకుంద్ మాట్లాడలేదు. సిగరెట్ పొగపీల్చి, బయటకు వదులూ కూర్చున్నాడు.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. రిసీవర్ని ఎత్తాడు విశ్వమోహన్. ఎవరితోనో మాట్లాడి అతడు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

అతడు ముకుంద్ వైపు సూటిగా చూశాడు.

"పరిస్థితులు విషమించాయి. పోలీసులు ఆమెను రహస్యంగా ఎక్కడికో తీసుకుపోయి దాచారట. ఆమె ప్రస్తుతం ఎక్కడ దాగివుందో మనకు తెలియదు..." అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"ఎక్కడుందో కనుక్కుంటాను. వారం రోజుల్లో

హతమారుస్తాను'' అని ముకుంద్ కుర్చీలోంచి లేచి బయ టకు కదిలాడు.

2

హోటల్ గంగా! పదమూడంతస్తుల భవనం!

పదమూడో అంతస్తులోని 265 నంబరు గదిలో వుంది లత.

ఆమె సోఫాలో కూర్చుని వుంది. ఎదురుగా ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్, పోలీస్ కమీషనర్ అరవింద్ ఆశీనులై వున్నారు.

గది బయట నలుగురు సాయుధ పోలీసులు కాపలా వున్నారు. ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ ఆమెవంక చూశాడు.

"మిస్ లతా, నాతో చెప్పినదంతా పోలీస్ కమీషనర్ గార్కి చెప్పు," అన్నాడు నాయర్.

"అహల్య హత్యను నేను చూశాను," అందామె.

"ఎలా చూడగల్గావు?"

"రాత్రి తొమ్మిదింటికి నేనామె యింటికి వెళ్ళాను. తన పడగ్గదిలోకి ఆమె నన్ను రమ్మంది. ఆమెతో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాను. ఎవరో వస్తున్న బూట్లచప్పుడైంది. కాస్సేపు వెనకరూంలో వుండమందామె. నేను వెనక గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు మూసుకున్నాను."

"తర్వాత ఏమైంది?" అడిగాడు పోలీసు కమీషనర్.

"తలుపుకు తాళం చెవి పెట్టే చిల్లుంది. ఆ చిల్లులోంచి చూస్తూ నిలబడ్డాను. పొడుగ్గా, లావుగా వున్నతను లోపలికొచ్చాడు' అతడిని ఆమె నవ్వుతూ ఆహ్వానించింది. క్షణంలో అతడామెను కత్తితో పొడిచాడు. ఆమె అతడితో పోట్లాడింది. చివరకి కిందపడింది'' అందామె.

"కీ హోల్లోంచి అతడి రూపం మీకు కనపడిందా?"

ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్.

"అతడిని మళ్ళీ చూస్తే పోల్చగలను" అందామె.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ ఆమెకు పది ఫోటోలు ఇచ్చాడు. "అహల్యను చంపినతని ఫోటో వాటిలో వుందేమో చూడు" అన్నాడు నాయర్.

ఆమె ఫోటోలను చూసింది. విశ్వమోహన్ ఫోటోను తీసి దానివైపు చూపించింది.

"ఇతనే!" అందామె.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ నవ్వుతూ పోలీస్ కమీషనర్ వైపు చూశాడు.

"ఈసారి అతడు మనకు చిక్కాడు!" అన్నాడు కమీషనర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ ఆమెవైపు తిరిగాడు.

"తర్వాత ఏమైందో చెప్పు!"

"అదంతా చూసి నేను చాలా భయపడిపోయాను. రెండు నిమిషాల తర్వాత బయట గదిలోకొచ్చాను. అహల్య శవం తివాసీమీద రక్తం మడుగులో పడుంది. నేను వెంటనే బయటకు వెళ్ళిపోయాను."

"ఆటుపైన నువ్వేం చేశావు?"

"ఒక పబ్లిక్ బూత్ నుంచి పోలీసులకు టెలిఫోన్ చేసి అహల్యహత్యగురించి చెప్పాను. నా పేరు చెప్పకుండా రిసీవర్ని పెట్టేశాను."

"విశ్వమోహన్ హత్య చేస్తూంటే చూశానని చెప్పడానికి యింత ఆలస్యం ఎందుకు చేశావు? మొదటిరోజే నువ్వు చెప్పివుంటే యీపాటికి అతడిని అరెస్టు చేసివుండేవాళ్ళం" అన్నాడు కమీషనర్.

"అతడిని అరెస్టు చేయలేదా?"

"అతడు తన హోటల్ మూన్‌లైట్‌లో లేడు. ఏ వూరో వెళ్ళాడట. తిరిగి రాగానే అరస్టు చేస్తాం" అన్నాడు నాయర్.

"అతడు ఇదే పట్నంలో నాలాగే దాగివున్నాడేమో!" అందామె.

"శాశ్వతంగా దాక్కో లేడు!"

పోలీసు కమీషనర్ ఆమెకేసి నవ్వుతూ చూశాడు. "మిస్ లతా, ఈ గదిలో నీకు ఏ ప్రమాదమూ రాదు. నువ్వు భయంలేకుండా వుండొచ్చు. ఈ కేసు అయ్యాక నీకు మా డిపార్ట్‌మెంట్ అన్నివిధాలా సహాయపడ్తుంది" అన్నాడతను.

"థాంక్స్, సార్" అందామె.

ఒక నర్స్ గదిలో కొచ్చింది.

"మిస్ లిల్లీ, ఆమెను జాగ్రత్తగా చూసుకో" అన్నాడు నాయర్.

పోలీస్ కమీషనర్ అరవింద్, ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ బయటకు వెళ్ళారు. ఆమెకు ప్రమాదం రాకుండా తను చేసిన బందోబస్తును చూపించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

పన్నెండో అంతస్తు మేడమెట్ల దగ్గర పదిమంది సాయుధ పోలీసులున్నారు. పదమూడో అంతస్తులోని గదులన్నీ కమీషనర్ పేరులో తీసుకున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్.

పదమూడో అంతస్తు నిండా కానిస్టేబుల్స్ పచార్లు చేస్తున్నారు.

తెరిచిన కిటికీలోంచి కమీషనర్ అరవింద్ బయటకు చూశాడు. కింద నడుస్తున్న మనుషులు చీమల్లా కనిపించారు. హోటల్ ఎదుట రోడ్డమ్మట కార్లు దూసుకు

పోతున్నాయి. కార్లు అగ్గిపెట్టెల్లా కనిపించాయి.

"కిందన, గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ మెయిన్ గుమ్మంముందు సాయుధ పోలీసులు వున్నారు. హోటల్లోకి వచ్చేవాళ్ళను చెక్ చేస్తేగాని లోపలకు వెళ్ళనివ్వరు. హోటల్లోకి రెండు లిఫ్ట్స్ వున్నాయి. అవి పన్నెండో అంతస్తు దాటి పైకి రావు. ఇక్కడకు రావడం ఏ హంతకుడికీ సాధ్యం కాదు" అన్నాడు నాయర్.

"వెల్ డన్!" మెచ్చుకున్నాడు కమీషనర్.

"ఆమె పోతే విశ్వమోహన్ అహల్యను హత్య చేశాడని మనం ఋజువు చెయ్యాలేం. ఆమె మోస్ట్ యింపార్టెంట్ విట్నెస్!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్.

3

టైమ్ తొమ్మిది దాటింది. ముకుంద్ కారును రోడ్డువారగా ఆపాడు.

ఇటూ అటూ చూశాడు. సమీపంలో ఎవ్వరూ లేదు.

పిట్టగేటు తెరిచి అతడు లోపలకెళ్ళి తలుపును తట్టాడు. ఓ నిమిషం తర్వాత తలుపు తెరవబడింది.

ఎముకల పోగులావున్న అతడివంక ఒక స్త్రీ గాభరాగా చూసింది.

ఆమె వయస్సు యాభై దాటింది. ఆమె తెల్లటి చీర, రవిక ధరించింది. మెళ్ళో నగలు లేవు. రూపం చూస్తే విధవని తెలుస్తోంది.

"త్రివేంద్రం నుంచి వచ్చాను. లిల్లీని చూసిపోదామని యిలా వచ్చాను" అన్నాడతను.

"అమ్మాయి డ్యూటీకి వెళ్ళింది."

"ప్రొద్దుటే నేను వెళ్ళిపోవాలి. లిల్లీ ఎక్కడుందో చెప్తే అక్కడికెళ్ళి మాట్లాడివస్తాను. ఆమె మా హాస్పి

టల్లో కొంతకాలం పనిచేసింది" అన్నాడు ముకుంద్.

ఆమె నవ్వుతూ అతడిని కూర్చోమంది. లిల్లీ మొదట త్రివేంద్రం హాస్పిటల్లో పనిచేయడం ఆమెకు తెలుసు.

"కాఫీ తెస్తాను, వుండండి" అందామె.

"ప్లీజ్, వద్దు. ఇవాళ ఎన్నిసార్లో తాగాను. మీ అమ్మాయిని ఎలా కల్సుకోగలనో చెప్పండి."

"ఆమెను కల్సుకోలేరు! అక్కడికి ఎవ్వరూ వెళ్ళకూడదు. అది నాకు టెలిఫోన్ నంబరిచ్చింది. ఫోన్ చేసి మాట్లాడండి."

ఓ నెంబరు అతడికి చెప్పింది.

అతడు నంబరు గుర్తుంచుకున్నాడు. అతడు ఆమెకు థాంక్స్ చెప్పి గుమ్మం దాటాడు.

"మీ పేరు?" అడిగిందామె.

ఆమె ప్రశ్న వినపడనట్లు అతడు గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

కారును వేగంగా పోనిచ్చాడు. ఒక బూత్ పక్కనే కారాపి దిగాడు. లోపలికెళ్ళి గాజుతలుపు మూశాడు.

రిసీవర్ ఎత్తి ఆమె చెప్పిన నంబరు తిప్పాడు. స్లాట్ లో యాభై పైసలు పడేశాడు.

"హలో, హోటలు గంగా ప్లీజ్!" అంది టెలిఫోన్ ఆపరేటర్.

"మిస్ లిల్లీ ప్లీజ్?" అన్నాడతను.

"యూ వాంట్ నర్స్ లిల్లీ?"

"యస్."

"ఆమె రూమ్ నంబర్ 265లో వుంది. ఆగదికి నేను కనక్షనివ్వలేను. మీ నంబరు, పేరు చెప్తే ఆమెను ఫోన్

చెయ్యమంటాను" అందామె.

"ఆమె ఫోన్ చెయ్యా నవసరం లేదు. తర్వాత నేనే అటువైపు వచ్చి ఆమెతో మాట్లాడతాను," అని అతడు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

బూత్ లోంచి బయటకొచ్చి అతడు కారులో కూర్చున్నాడు. కారును తిన్నగా హోటలు గంగా వైపు పోనిచ్చాడు.

కాంపౌండ్ లో కారాపి అతడు ముందుగుమ్మంవైపు చూశాడు. గుమ్మం ముందు అరడజన్ మంది సాయుధ పోలీసులు వున్నారు. లోపలకు వెళ్ళేవాళ్ళను వాళ్ళు చెక్ చేస్తున్నారు.

గుమ్మం వారగా ఒక మిషన్ అమర్చబడింది. దాని ముందునుంచి అందరూ వెళ్ళాలి. జేబుల్లో పిస్టల్సు వగైరా వుంటే ఆ మిషన్ వెంటనే చూపుతుంది.

ముకుంద్ కారులో కూర్చుని అదంతా గమనించాడు. తన కోటు లోపల జేబులోవున్న పిస్టల్ని కారు సీటుకింద దాచేశాడు. కారు అద్దాలెత్తి, తలుపులు లాక్ చేసి, అతడు గుమ్మంవైపు నడిచాడు.

మిషన్ ముందునుంచి అతడు నడిచాడు. సాయుధ పోలీసులు అతడిని ఆపలేదు. ఏర్ కండిషండ్ లాంజిలోకి అతడు ప్రవేశించాడు.

తిన్నగా బార్రూమ్ లోకి వెళ్ళాడతను. ఒక టేబులు ముందు కూర్చున్నాడు. బాయ్ వచ్చాడు.

"ఒక బాటిలు బీర్ ఫారన్" అన్నాడతను.

బిస్మార్క్ బ్రాండ్ జర్మన్ బీర్ బాటిల్ను తెచ్చి బాయ్ టేబులుమీద పెట్టాడు. గ్లాసులో పోసుకుని బీర్ తాగుతూ అతడు నలువైపులూ చూశాడు.

అరగంట తర్వాత అతడు బిల్లు చెల్లించి మెల్లిగా బయటకు నడిచాడు.

4

విశ్వమోహన్ ఎదురుగా ముకుంద్ కూర్చున్నాడు. పక్కనే మరో కుర్చీలో రాజు వున్నాడు.

విశ్వమోహన్ మూడుగ్లాసుల్లో స్కాచ్ విస్కీపోసి సోడా కలిపాడు. ముగ్గురూ గ్లాసులు అందుకున్నారు.

ముకుంద్ మితంగా తాగుతాడు. గ్లాసులో విస్కీని కొంచెం తాగి అతడు విశ్వమోహన్ వంక చూశాడు.

"రెండు రోజుల్లో ఆమెను చంపును!" అన్నాడతను.

విశ్వమోహన్, రాజు అతనివైపు చూశారు. చేత్తో అతడు జుత్తును నిమురుకుంటున్నాడు.

"ఆల్ రైట్ ప్రొసీడ్!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

"ఈ ఆదివారం సాయంత్రం లాండ్రీ వాన్ యిస్త్రీ చేసిన దుస్తులను ఆ హోటలుకి అందజేస్తుంది!" అన్నాడు ముకుంద్.

"లాండ్రీ వాన్‌తో మనకేంపని?"

"అన్నీ నాకు వుపయోగపడ్తాయి!" అన్నాడతను క్లుప్తంగా.

గ్లాసులు ఖాళీ అయ్యాయి. మళ్ళీ గ్లాసుల్లో రాజు విస్కీ పోస్తున్నాడు.

"నాకొద్దు ప్లీజ్," అన్నాడు ముకుంద్.

వాళ్ళిద్దరూ గ్లాసులను తీసుకున్నారు. ముకుంద్ కుర్చీలోంచి లేచాడు. గదిలోంచి మెల్లిగా బయటకు నడిచాడు.

హోటలు బాత్రూమ్‌లోకి చేరుకున్నాడతను. బాత్రూమ్‌లో ఎవ్వరూ లేరు. ఒక యువతి టేబులు

ముందు ఒంటరిగా కూర్చుని వుంది.

పక్కనుంచి వెళ్తూ ఆమె కేసి చూశాడతను. నవ్వాడు. అతడిని చూసి ఆమె భయంతో మొహాన్ని పక్కకు తిప్పేసుకుంది.

అతడామె కెదురుగా కూర్చున్నాడు. ఆమె వయస్సు యిరవై రెండు దాటివుండదు. షిఫాన్ చీర ధరించిందామె. పచ్చటి శరీరం. ఆమె విశాల నేత్రాలు మెరుస్తున్నాయి.

"మిస్, నీలాటి సుందరి ఒంటరిగా కూర్చోకూడదు" అన్నాడతను.

తన అందాన్ని మెచ్చుకున్నందుకు ఆమె సంతోషించింది.

"నా ఫ్రెండ్ కోసం వెయిట్ చేస్తున్నాను" అందామె.

అతడు టైమ్ చూశాడు. పదకొండు కావస్తోంది.

"నీ ఫ్రెండ్ ఏం చేస్తున్నాడు?"

"ఒక ఫారన్ కంపెనీలో సేల్సు అసిస్టెంట్" అందామె.

"అతడు ఆఫీసు పనిలో మునిగి వుంటాడు!"

బార్రూమ్ బాయ్ టేబులు దగ్గర కొచ్చాడు. ముకుంద్ ఆమెవైపు తిరిగాడు.

"యూ ఆర్ మై గెస్ట్. ఏం తెప్పించను?"

"మీ యిష్టం" అందామె.

అతడు ఆమ్లెట్లు ఆర్డరిచ్చాడు. ఒక బీర్ బాటిలు తెమ్మన్నాడు. బాయ్ వెళ్ళిపోయాడు. జేబులోంచి ఒక రింగ్ తీసి అతడామెకిచ్చాడు. డైమండ్ రింగ్ ధగధగా మెరుస్తోంది.

"నీ వేలుకు పెట్టుకుని చూడు" అన్నాడతను.

ఆమె వుంగరాన్ని పెట్టుకొంది. ముచ్చటగా తన

వేళ్ళ వైపు చూసుకుంది.

"ఇది మీ కెక్కడ దొరికింది?"

"దుబాయ్‌లో ఒక వ్యక్తి నాకు బహుమతిగా యిచ్చాడు. అతడికి నేను చిన్న సహాయం చేశాను," అన్నాడతను.

వేలునుంచి వుంగరాన్ని తీసి అతడికియ్యడానికి ఆమె మనస్సు ఒప్పడంలేదు!

అది అతను పసిగట్టాడు.

"నా గదికివస్తే ఆటువంటి వుంగరాలు, చెవులరింగులు చూపిస్తాను. అన్నీ ఆ దేశంనుంచి తెచ్చినవే."

ఇద్దరూ ఆమ్లెట్లు తినడంలో నిమగ్నులయ్యారు. బీర్ సేవిస్తూ అతడు మధ్యలో ఆమ్లెట్ నవుల్తున్నాడు.

"మీగదికి వస్తాను. పదినిమిషాల్లో వెళ్ళిపోవాలి!" అందామె. తర్వాత ఇద్దరూ పైకి వెళ్ళారు.

ఏర్ కండిషన్డ్ గది అది.

పెద్ద సోఫాలో కూర్చున్నారు ఇద్దరూ. గదిలో లైటు వెలుగుతోంది.

"మిస్..." అన్నాడతను.

"మిస్ రాధిక..." అందామె.

"మంచిపేరు!" అన్నాడు ముకుంద్. అతడామెకేసి నవ్వుతూ చూశాడు.

"బాత్రూమ్‌లోకి రాగానే నీకళ్ళు నన్ను ఆకర్షించాయి. మేగ్నెట్‌లా నన్ను నీ ముందుకు లాగాయి," అన్నాడతను.

ఆమె కిలకిల నవ్వింది.

ఒక వెల్వెట్ పాకెట్ తెరిచి ఆమెకిచ్చాడు. లోపల ముత్యాల హారముంది. దాన్నిచూసి ఆమె ఆశ్చర్య

పోయింది. "అద్భుతంగా వుందీ హారం!" అందామె.

"నువ్వు యీ పట్నంలో ఏం చేస్తున్నావు?"

"బి. ఎ. పాసయ్యాను. ఉద్యోగం కోసం వెతుకు తున్నాను."

అతడు నవ్వాడు. ఆమెకేసి పరీక్షగా చూశాడు.

"బి. ఎ. పాసయిన యువతి నీలా మాట్లాడదు. నీ మెళ్ళోనున్న గొలుసు, నీ చెవలరింగులు గోల్డు కోటెడ్ వి! నువ్వు అబద్ధం చెబుతున్నావ్!" అన్నాడతను.

ఆమె కోపంగా అతడివంక చూసింది.

"మర్యాదగా జీవించే ఏ యువతీ పొద్దుటే వచ్చి బాత్రూమ్‌లో కూర్చోదు!" అన్నాడతను.

తటాలున ఆమె లేచింది. అతడామె చెయ్యిపట్టు కున్నాడు. "కూర్చో!" అర్చాడతను.

అతడివంక చూసి ఆమె తృళ్ళిపడింది. పిశాచంలాగా ఆమెకు అగుపించాడతను.

"నేను వెళ్ళాలి!" అందామె.

"ఎక్కడకు, వేటకా?" కమ్చీతో కొట్టినట్లు అడిగా డతను.

ఆమె సోఫాలో కూర్చుండిపోయింది. మొహాన్ని పక్కకు తిప్పుకుంది. ఆమె వేళ్ళను మెల్లిగా నిమిరా డతను.

"రాధికా, నిజం చెప్పేవాళ్ళను నేను మెచ్చు కుంటాను! అందమైన నీ శరీరాన్ని అమ్మి పాడవు తున్నావు!" అన్నాడతను.

ఆమె అతడివైపు తిరిగింది.

"తల్లినీ, ఇద్దరు తమ్ముళ్ళను పోషించాలి. మరేం చేసేది?" అందామె.

అతడామె కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"నేను చాలా బిజీ మనిషిని. ఎప్పుడూ దేశంలో తిరుగుతూ వుంటాను. పనిలేని సమయాల్లో నాకు వినోదం కావాలి! నువ్వు నాకు వినోదాన్ని యివ్వగలవు. ఇటు పైన మాసమాసం నీకు నేను వెయ్యిరూపాయ లిస్తాను. నీ వ్యాపారానికి గుడ్ బై చెప్పి, నువ్వు నాతో నే వుండాలి!" అన్నాడతను.

"వెయ్యి చాలదు!" అందామె.

"ఎంతయితే చాలుంది?"

"రెండు వేలు," అంది రాధిక.

అతడు జేబులోంచి రెండు వేలుతీసి ఆమెకిచ్చాడు.

"ప్రతినెలా నువ్వడిగిన మొత్తం యిస్తాను. ఇదికాక నేను నీకు బహుమతులు యివ్వొచ్చు."

"ఐయామ్ లక్కీ!" అందామె.

"నువ్వెక్కడుంటున్నావు?"

"ఒకచిన్న ఇంట్లో."

"వెళ్ళి మంచి యిల్లు తీసుకో. నీయింటి అడ్రెస్ నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పు. పనిలేనప్పుడు నేనక్కడికి వస్తాను."

ఆమె వుంగరంవైపు చూసింది.

"ఆ వుంగరం నీదే. కీపిట్!"

సోఫాలోంచి ఆమె లేచి నిలబడింది. ఆమె కూడా అతడు తలుపుదాకా వెళ్ళాడు. ఎర్రటి ఆమె పెదిమలను ముద్దుబెట్టు కున్నాడు. ఎముకల పోగులావున్న అతడి బలాన్ని చూసి ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది.

కళ్ళు చిట్లిస్తూ అతడివైపు చూస్తూ వుండిపోంది. "మీ పేరు?" అందామె.

అతడు నవ్వాడు. ఆమె బుగ్గమీద వేలితో తట్టి, "ముకుంద్" అన్నాడు.

ఆమె బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

అతడు తలుపుమూసి, తాళం చెవిని తిప్పాడు. సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

టీపాయి మీదున్న ప్లేటులో జీడిపప్పుంది. జీడిపప్పును నముల్తూ అతడు హోటలు గంగా బ్లూప్రింట్స్‌ను చూడసాగాడు.

హోటలు గంగా ఆర్కిటెక్ట్ శేఖరం ఆ బ్లూప్రింట్స్‌ను అతడికిచ్చాడు. వాటినిచూసి తను నిర్మించబోయే హోటల్ ఎలా వుండాలో ఆలోచించి తనని మళ్ళీ కలుసుకోమన్నాడు శేఖర్.

"వారం రోజుల్లో వస్తాను," అని అతడు బయటపడ్డాడు.

5

విశ్వమోహన్ సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ రాజు వైపు చూశాడు.

'మన హోటల్లో వుండడానికి భయంగా వుంది. ఏ క్షణంలో నయినా పోలీసులు నన్ను అరెస్టు చేయడానికి రావచ్చు" అన్నాడతను.

"డోంట్ బాదర్! వాళ్లు వచ్చినా నువ్వు కనబడవు" అన్నాడు రాజు.

తలుపును తోసుకుని ఒకతను విశ్వమోహన్ ముందు కొచ్చాడు.

"పోలీస్ వాన్, జీప్ హోటలు ముంగు ఆగాయి సార్!" అన్నాడతను.

విశ్వమోహన్ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"మేనేజ్ వెల్," అన్నాడు రాజుతో.

"పదినిముషాల్లో వాళ్ళు పోయేటట్లు చూస్తాను," అన్నాడు రాజా.

విశ్వమోహన్ లోపల గదిలోకి వెళ్ళాడు. చిన్నగది. చాలా అందంగావుంది. గదిలో లైటు వెల్గుతోంది. గోడ వారగా పెద్ద బీరువావుంది. అతడు బీరువా తలుపు తెరిచాడు.

బీరువాలోకి వెళ్ళాడు. చిన్న బటన్ నొక్కాడు. బీరువా వెనకభాగం పక్కకు జరిగింది. కిందకు వెళ్తున్న మేడమెట్లు కనిపించాయి.

బీరువాముందు తలుపును మూశాడతను.

మరోబటన్ నొక్కాడతను. బీరువా వెనకభాగం కదిలింది. అతడు మెట్లుదిగి ఒక విశాలమైన గదిలోకి ప్రవేశించాడు. రెండు స్విచ్‌లు నొక్కాడు. ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు వెలిగాయి. ఏర్ కండిషనర్ చప్పుడు అతడికి వినిపిస్తోంది.

అతను గది నలువైపులా చూసి పెద్దసోఫాలో కూర్చున్నాడు. టీ పాయ్‌మీద స్కాచ్ విస్కీ బాటిలుంది. గ్లాసులో విస్కీపోసుకుని సోడా లేకుండా మెల్లిగా తాగాడు. గొంతులోంచి వేడిగా విస్కీ లోపలకు దిగింది. అతడిలో ధైర్యం తలెత్తింది!

6

యూ భైమంది కానిస్టేబుల్సు హోటలు నలువైపులా కాపలా వున్నారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్‌ని ముందు హాల్లో కల్సుకున్నాడు రాజు. "ఇన్‌స్పెక్టర్ సాబ్, దయచేయండి," అన్నాడు రాజా.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్‌తో అరడజనుమంది కానిస్టేబుల్సు వున్నారు.

"నేను వినోదంకోసం రాలేదు. విశ్వమోహాన్ని అరెస్టు చేయడానికొచ్చాను," అన్నాడతను సీరియస్‌గా.

"ఆయన ఇక్కడలేడు," అన్నాడు రాజా.

"ఎక్కడికెళ్ళాడు?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"గోవా వెళ్ళారు. ఈ వారంలో వచ్చేస్తారు."

"ఈ హోటల్లోని గదులన్నిటినీ మేం చెక్ చెయ్యాలి" గర్జించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్.

"మీ ఇష్టం! ప్లీజ్ యువర్ సెల్ఫ్!" అన్నాడు రాజా.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ ముందుకు కదిలాడు. ఎదురుగా వున్న బార్రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు.

బార్రూమ్‌లో ఎక్కువమంది లేరు. ముకుంద్ ఒక కుర్చీలో కూర్చుని బీర్ తాగుతూ రేస్ బుక్ చూస్తున్నాడు. అతడి ప్రక్కనుంచి వెళ్తూ ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ ఆగాడు.

"మిస్టర్, మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూశాను" అన్నాడు నాయర్.

ముకుంద్ నవ్వుతూ చూశాడు.

"ఎక్కడ చూశారో జ్ఞాపకం తెచ్చుకోండి యిన్‌స్పెక్టర్," అన్నాడతను.

కౌంటరు ప్రాంతంలో కొందరు కూర్చుని తాగుతున్నారు. ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ నలువైపులా చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈ ఎముకల పోగును యెక్కడ చూశాడు? గుర్తురావడం లేదు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, మీకు జ్ఞాపకశక్తి తక్కువ. నా

ఫోటోను మీరు ఏ పత్రికలోనో చూసి వుంటారు. అయామ్ ముకుంద్ ఫ్రమ్ బాంబే!" అన్నాడతను గర్వంగా.

ముకుంద్. నటోరియస్ కిల్లర్! ఇతడు యిక్కడ ఏం చేస్తున్నాడు? మద్రాస్‌కి యితను ఎందుకొచ్చాడు? విశ్వమోహన్ యితని నిక్కడకు రప్పించాడా?

"మిస్టర్ ముకుంద్, మీరిక్కడికొచ్చి యెన్నిరోజులయింది?"

"నాలుగయిదు రోజులయింది."

"ఎందుకొచ్చారిక్కడికి?"

"వ్యాపారం మీద."

"ఇంకావుంటారా?"

"నాపని పూర్తయినదాకా వుంటాను," అన్నాడు అతను.

"మీరు యిదే హోటల్లో వుంటున్నారా?"

"ఎస్ రూమ్ నెంబర్ 40."

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ వెనక్కి తిరిగాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎనీ ట్రబుల్?" అడిగాడు ముకుంద్.

"ప్లెంటీ ఆఫ్ యిట్!" అని నాయర్ బయటకు పరిగెత్తాడు.

ప్రతి గదినీ పోలీసులు చూశారు. విశ్వమోహన్ ఎక్కడాలేడు. రూమ్‌నెంబర్ 40ని నాయర్ జాగ్రత్తగా చూశాడు. ఏర్‌బాగ్‌లో దుస్తులు, స్వామీ వివేకానంద పుస్తకం మాత్రం వున్నాయి.

రెండుగంటల తర్వాత ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ తన జీప్ వైపు నడిచాడు. ముందు సీటులో కూర్చున్నాడు. కానిస్టేబుల్సు వెనుక కూర్చోగానే జీప్ కదిలింది. జీప్

వెనుక నే వాన్ దూసుకుపోయింది.

ఎవరో తలుపును తట్టారు.

"కమిన్!" అన్నాడు ముకుంద్.

రాజు గదిలోకొచ్చాడు. ఒక ఏర్ బాగ్ ను అతడు టేబిలుమీద వుంచాడు.

"ధాంక్స్ఫర్ సేఫ్ కస్టడీ," అన్నాడు ముకుంద్.

"మళ్ళా కొంతకాలం దాకా పోలీసులు రారు!" అన్నాడు రాజు.

"ఆదివారం తర్వాత వాళ్ళిక్కడికి రావలసిన అవసరం వుండదు!" అన్నాడు ముకుంద్.

"మీరు జయిస్తే!" అన్నాడు రాజు.

"ఇంతవరకు నేనోడిపోలేదు," అన్నాడు ముకుంద్ జుత్తును నిమురుకుంటూ.

7

ఆదివారం!

విశ్వమోహన్ గదిలో పచార్లు చేస్తున్నాడు. తలుపును తట్టి, లాగి ఒకతను లోపలకొచ్చాడు.

పొడుగ్గా, బలంగా వున్నాడతను. అతడి చేతులు యినప కడ్డీల్లా వున్నాయి.

"జాకబ్!" అని ఆగాడు విశ్వమోహన్.

"చెప్పండి బాస్!"

అతడిది బొంగురు కంఠం.

"ఇవాళ రాత్రి ముకుంద్ హోటలు గంగాకు వెళ్తాడు. పని పూర్తయ్యాక అతడు తిరిగివస్తాడు. దోవలో అతడిని తుద ముట్టించాలి!"

జాకబ్ వులిక్కిపడ్డాడు. భయంతో బాస్ వంక తిరిగాడు. విశ్వమోహన్ అతడి కళ్ళలోకి చూశాడు.

"ఆ ఎముకలపోగుచూసి మీరందరూ ఎందుకంతగా భయపడ్డారు? ముకుంద్ బలవంతుడు కాడు. నువ్వతడిని సులువుగా సఫా చెయ్యగలవు!"

"ముకుంద్ నక్కలాంటివాడు, బాస్! అతడితో కయ్యానికెళ్తే నేనే చావవలసి వస్తుంది!" అన్నాడు జాకబ్.

"నువ్వు ధైర్యం కలవాడవు అనుకున్నాను. ఈపని తిరపతి కిస్తానులే!"

తిరపతి పేరు వినగానే జాకబ్ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. తిరపతి విశ్వమోహన్ మనిషే కాని, జాకబ్, తిరపతుల మధ్య పచ్చగడ్డేస్తే భగ్గుమంటుంది.

"తిరపతి యీపని చెయ్యలేడు బాస్. నేనే మీరు కోరినట్లు చేస్తాను."

"అంతా సవ్యంగా జరిగాక నువ్విక్కడ పెద్ద హోదాలో వుంటావు!" ఆశ చూపించాడు విశ్వమోహన్.

"చేస్తాను, జయిస్తాను," అన్నాడు జాకబ్.

8

చీకటి పడింది. లైట్లు వెల్గుతున్నాయి.

ఇన్స్పెక్టర్ నాయర్ జీప్ హోటలుముందు ఆగింది. అతడు కిందకు దిగాడు.

సాయుధ పోలీసులు అతడికి శల్యూట్ చేశారు.

"అందర్నీ జాగ్రత్తగా చెక్ చేయండి! చెక్ చేయకుండా ఎవర్నీ లోపలకు వెళ్ళనీయకూడదు," అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"చీమనుకూడా వెళ్ళనివ్వం సార్," అన్నాడొక కానిస్టేబుల్.

అంతలో డ్రీమ్‌లాండ్ లాండ్రీస్ వాన్ జీప్ పక్క

నుంచి హోటలు వెనక్కి దూసుకుపోయింది.

యాభై అట్టపెట్టెలను పెద్దహాల్లో గోడ వారగా పెట్టారు. లాండ్రీవాన్ తిరిగి వెళ్ళిపోయింది. సోమవారం పొద్దుటదాకా ఆ పెట్టెలను ఎవరూ ముట్టుకోరు.

దుప్పట్లు, తువ్వాళ్ళు, గలేబులు సరిగావున్నాయో లేవో సోమవారం పొద్దుటే చెక్ చేస్తారు. ఆటుపైన వాటిని గదులకు పంపుతారు!

ఒకపెట్టె పై మూతను ముకుంద్ మెల్లిగా పైకి తోశాడు. తల కొద్దిగా పైకెత్తి చూశాడు.

విశాలమైన స్టోర్ రూమ్. గది నలువైపులా పాకెట్లు, డబ్బాలు వగైరా వున్నాయి. ఇద్దరు మనుషులు అతడున్న వైపు వస్తున్నారు.

అతడు మళ్ళీ వుండచుట్టుకు పడుకుని మూతను కిందకు లాగాడు. పక్కనుంచి వాళ్ళిద్దరూ నడిచి వెళ్ళిపోయారు.

అతడు మూతను మళ్ళీ పైకి తోశాడు. గదిలో ఎవరూ లేరు. లైట్లు వెల్గుతున్నాయి.

ముకుంద్ బయటకు వురికాడు. పాకెట్ మూతను మూసేశాడు.

వాన్ డ్రయివర్ కి వందరూపాయ లిచ్చాడతను. పోలీసులు చెక్ చేయకుండా అతడు హోటల్ స్టోర్ రూమ్ లోకి చేరుకో గలిగాడు!

అతడు టైమ్ చూసాడు. ఏడయింది.

మెల్లిగా గుమ్మంవైపు నడిచి బయటకు చూశాడు. ఎవరో వస్తున్నారు!

ముకుంద్ తలుపువెనక్కి జరిగాడు. ఇద్దరు లోపలకు వచ్చి రెండు నూనెడబ్బాలను పట్టుకుని వెళ్ళిపోయారు.

ముకుంద్ వేగంగా కదిలాడు. బయటనున్న నడ

వమ్మట కదిలాడు. లిఫ్ట్ కిందకు దిగి ఆగింది. అందులోంచి ముగ్గురు పని మనుషులు దిగి హోటలు గదిలోకి గబగబా వెళ్ళారు.

అతను నలువైపులా చూసి లిఫ్ట్‌లోకి దూరాడు. పన్నెండో అంతస్తు బటన్ నొక్కాడు. కాస్సేపట్లో లిఫ్ట్ ఆగింది. ముకుంద్ నడవలో అడుగుపెట్టాడు.

అతడు నడవమ్మట నడుస్తున్నాడు. మలుపు తిరిగి ఎవరో ఎదురుగా వస్తున్నారు. అతడు విదేశీయుడు!

ముకుంద్ నవ్వుతూ ముందుకుపోయాడు. బూట్ల చప్పుడు అతడికి వినిపించింది. ఆ శబ్దాలనిబట్టి పోలీసు లని అతడు పసిగట్టాడు.

అతడు నడవ పొడుగునా చూశాడు. ఎక్కడా దాక్కునే అవకాశం లేదు. అతడు ముందుకు వెళ్లాడు. ఒక గది తలుపును తోసి లోపలకు చూశాడు. గదిలో ఎవ్వరూ లేరు.

అతడు లోపలకు వెళ్ళి తలుపును దగ్గరగా మూశేడు. గదిలోవుండే అతను ఎటాచ్డు బాత్‌రూమ్‌లో వున్నట్లు న్నాడు.

బూట్లచప్పుడు గుమ్మం ముందునుంచి కదిలింది. అతను బయటకు వంగి చూశాడు. ఇద్దరు కానిస్టేబుల్సు పోతు న్నారు.

ముకుంద్ మళ్ళీ నడవమ్మట వేగంగా కదిలాడు. నడవ చివర మలుపుతిరిగి టైమ్ చూశాడు. ఎనిమిదిన్నర కావ స్తోంది.

మధ్యవయస్సులోవున్న స్త్రీ గదితలుపు మూసి నడ వమ్మట నడచివస్తోంది. అతడు దాక్కోడానికి ప్రయ త్నించలేదు.

ఆమె అతడివైపుచూసి కళ్లు చిట్లించింది. అతడు మెల్లిగా నవ్వుతూ ముందుకు కదిలాడు, ఆమె గదిముందు కెళ్ళి ఆగాడు.

అతడు తాళం చెవినితిప్పి లోపలకు వెళ్ళాడు. తలుపు మూసి తాళం వేశాడు.

కిటికీ దగ్గరకు నడిచి బయటకు చూశాడు.

స్విమ్మింగ్ పూల్ కనిపిస్తోంది. పరిసరాల్లో ఎవ్వరు లేరు. లైట్లు తీసివేయబడ్డాయి.

ముకుంద్ కిటికీమీదకు ఎక్కాడు. పైనున్న సన్ షేడ్ అతడి చేతికి తగిలింది. రెండు చేతుల్తోనూ సన్ షేడును పట్టుకుని అతడు పైకిలేచాడు. మెల్లిగా సన్ షేడు మీదకు చేరుకున్నాడు.

సన్ షేడుమీద నిలబడి నలువైపులా చూశాడు. హోటలు పక్కరోడ్డమ్మట కార్లు కదుల్తున్నాయి. కింద మనుషుల అతడికి స్పష్టంగా కనపడ్డంలేదు.

కాస్సేపు అలాగే వున్నాడతను. ఎనిమిదడుగుల దూరంలో నీళ్ళగొట్టం కనిపించింది. పై డాబాలోవున్న ఓవర్ హెడ్ టాంక్ నుంచి ఆ గొట్టం కిందకు దిగింది.

జేబులోంచి నైలాన్ తాడుచుట్ట తీశాడతను. తాడుకు చివర స్టీల్ హుక్కు అమర్చబడింది.

అతడు హుక్కును నీళ్ళగొట్టం వైపు విసిరాడు. హుక్కు గొట్టానికి తగిలి వెనక్కువచ్చింది. మళ్ళీ విసిరాడతను. ఈసారి హుక్కు పైప్ కు చుట్టిన రింగును పట్టుకొంది.

అతడు తాడును బలంగా లాగాడు. హుక్కు పట్టు విడలేదు. రెండోభాగాన్ని అతడు నడుముకు చుట్టి కట్టుకున్నాడు. అమాంతంగా అతడు తాడును పట్టుకుని

గాల్లోకి దూకాడు. పైపునుదాటి అతడు అటువైపుకు వెళ్లాడు. మళ్ళీ యిటువైపుకు కదిలాడు. కొంత సేపటికి అతడి కాళ్ళకు పైప్ తగిలింది. అతడు ఒకచేత్తో పైప్‌ను పట్టుకొన్నాడు.

పైపమ్మట అతడు మెల్లిగా పైకి పాకాడు. హుక్కు పట్టుకున్న చోటుకు చేరుకున్నాడు. హుక్కును తీసేసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

కాసేపట్లో అతడు పైనున్న రూఫ్ గార్డెన్‌కు యెక్కగలిగాడు. పైన చీకటిగావుంది.

దక్షిణం వైపుకు నడిచాడతను. పిట్టగోడ వారగా నిలబడి కిందకు చూశాడు. సన్ షేడు కనిపిస్తోంది. 265 నంబరు గది కిటికీ అక్కడేవుంది.

పిట్టగోడ పక్కనున్న యినుప రింగ్ లోకి హుక్‌ను పోనిచ్చాడతను. తాడు పట్టుకుని మెల్లిగా సన్ షేడు మీదకు దిగాడు.

టైమ్ చూశాడు. తొమ్మిదిన్నర యింకా కాలేదు.

అతడు సన్ షేడు మీద పడుకొని ముఖాన్ని చివరకు పోనిచ్చాడు. మెడనువంచి కిందికి చూశాడు. కిటికీ తలుపులు తెరిచివున్నాయి. కిటికీదగ్గర ఎవరూలేదు.

లత యీపాటికి భోజనం చేస్తూ వుండాలి.

ముకుంద్ సన్ షేడుమీద బోర్లా పడుకొనివున్నాడు. నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి.

సరయిన క్షణంకోసం అతను ఎదురు చూస్తున్నాడు.

9

ఏదో చప్పుడువిని ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ కిటికీ దగ్గర కెళ్ళి బయటకు చూశాడు.

ఏదో భయంకరమైన కేకవిని అతడు వులిక్కిపడ్డాడు. గబగబా బయటకు పరిగెత్తాడు. పక్కనేవుంది లత గది.

సాయుధపోలీసులు అతడివైపు ఆశ్చర్యంగాచూశారు. అతడు గదిలోకి జొరబడ్డాడు.

కిటికీ తెరిచివుంది. నర్స్ లిల్లీ అతడివైపు గాభరాగా చూసింది. కిటికీముందు గచ్చుసేలమీద లత పక్కకు పడుంది. ఆమె నుదురుమీదనుంచి రక్తం కార్తోంది.

ఇన్స్పెక్టర్ నాయర్ వంగి మోకాళ్ళమీద కూర్చుని లత చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"ఎవరు షూట్ చేశారు?" అడిగాడు నాయర్.

ఆమె అతడి వైపు బాధతో చూసింది. మరుక్షణంలో ఆమె తల పక్కకు పడింది.

ఇన్స్పెక్టర్ నాయర్ లేచాడు. కిటికీ దగ్గరకెళ్ళి బయటకు చూశాడు. ఏమీ కనిపించలేదు.

నాయర్ లిల్లీ వైపు చూశాడు.

"విచిత్రంగావుంది సార్. ఇదెలా జరిగిందో!" అంది లిల్లీ.

ఇన్స్పెక్టర్ నాయర్ వెనక్కితిరిగి గుమ్మంవైపు పరుగెత్తాడు. బయట కాపలావున్న సాయుధ పోలీసులు అతన్ని చుట్టేశారు.

"ఎవడో హంతకుడు ఈ హోటల్లో వున్నాడు. సీల్ది హోటల్! ఎవర్నీ బయటకు వెళ్ళనీయకండి. ఈ అంతస్తుల్లోని గదులన్నీ వెతకండి. పైె డాబామీదకి వెళ్ళిచూడండి," అర్చాడు నాయర్.

సాయుధ పోలీసులు నలువైపులా పరుగెత్తారు. ఇన్స్పెక్టర్ నాయర్ మేడ మెట్లవేపు కదిలాడు. అక్కడున్న పోలీసుల్నికూడా హెచ్చరించాడు.

కొందరు సాయుధపోలీసులు పై డాబావైపు మెట్లు ఎక్కారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ మెట్లుదిగి పన్నెండో అంతస్థుకి చేరుకున్నాడు. లిఫ్ట్‌వైపు వేగంగా అడుగులేశాడు.

ముకుంద్ నీళ్ళ పైపమ్మట వేగంగా కిందికి జారుతున్నాడు.

కాస్సేపట్లో స్విమ్మింగ్‌పూల్ సమీపంలో అతడు కిందికి దిగాడు. అక్కడ చీకటిగా వుంది. ముకుంద్ చీకట్లో మెల్లిగా కదిలాడు. కొంచెందూరం వెళ్ళాక నిలబడి నలువైపులా చూశాడు. దూరంలో హోటలుముందు గుమ్మం ప్రాంతంలో సాయుధ పోలీసులు గుంపులుగా వున్నారు. లతకు ఏం జరిగిందీ వాళ్ళకింకా తెలిసినట్లు లేదు.

అతడు గబగబా గేటువైపు అడుగులేశాడు. గేటు దాటి బయటకు వెళ్తూండగా నలుగురు కానిస్టేబుల్స్ వెనకనుండి గబగబా రావడం అతడు గుర్తించాడు.

అతడు వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు. హోటలు యినుప గేటు మూసిన చప్పుడు అతడికి వినిపించింది. కొంచెం దూరంలోవున్న తన కారువైపు అతడు వేగంగాకదిలాడు. కారులో కూర్చుని తలుపు మూశాడు. సిగరెట్ వెలిగించి పొగవదల్తూ కారుని పోనిచ్చాడు.

10

ఏర్ కండిషన్డ్ గదిలో ప్రశాంతంగా వుంది.

రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూర్చున్న విశ్వమోహన్ మెదడులో రైళ్లు పరిగెడుతున్నాయి. జాకబ్ రాకకోసం అతనెదురు చూస్తున్నాడు.

ఎదురుగా కూర్చున్న రాజా చేతులు వణుకుతున్నాయి.

విశ్వమోహన్ అతడివైపు సూటిగా చూశాడు. రెండు గ్లాసుల్లో స్కాచ్ విస్కీ పోశాడు.

"డ్రింకిట్. నీ భయం మాయమవుతుంది," అన్నాడు విశ్వమోహన్.

ఇద్దరూ సోడా కలపని విస్కీని మెల్లిగా తాగుతూ కూర్చున్నారు.

తలుపుమీద ఎవరో తట్టారు. విశ్వమోహన్ కళ్ళు మెరిసాయి.

"రాజూ, జాకబ్ అయుంటాడు. లోపలికి రాగానే ఏం చెయ్యాలో నీకు తెలుసు. షూట్ హిమ్!" అన్నాడు విశ్వమోహన్.

తలుపునులాగి లోపలికొచ్చిన ఆకారం వైపు వాళ్ళు యిద్దరు భయంతో చూశారు.

ముకుంద్! అతడు మృత్యువులా వాళ్ళవైపు నడిచాడు. చేతిలో పిస్తోలు మెరుస్తోంది. విశ్వమోహన్ వైపు అతను పళ్ళుకొరుకుతూ చూశాడు.

"మిస్టర్ విశ్వమోహన్ నువ్వుకోరినట్లు లతను సఫా చేశాను," అన్నాడతను.

విశ్వమోహన్ కుర్చీలోంచి లేవబోయాడు.

"కదలకు, అలాగే కూర్చో" అన్నాడు ముకుంద్.

విశ్వమోహన్ చలనం లేకుండా కూర్చుండిపోయాడు.

"యూ ఆర్ ట్రెయిటర్. నాచేత అంతా చేయించుకుని నన్ను చంపడానికి జాకబ్ ని పంపావు. పూర్ ఫెలో, జాకబ్ అంత తెలివయినవాడుకాదు. నన్ను చంపబోయి నా చేతుల్లో చచ్చాడు."

"మిస్టర్ ముకుంద్, నీ మాటలు విచిత్రంగావున్నాయి. జాకబ్ ని నేను పంపలేదు. నిన్ను చంపవలసిన అవసరం

నాకేముంది?'' అన్నాడు విశ్వమోహన్.

''యూ ఆరే లయర్. నీకు ఆశ్రయమిచ్చి నిన్ను పైకి తీసుకొచ్చిన దీనదయాళ్‌ని చంపి అతడి ఆస్తిపాస్తులను కాజేశావు. నిన్ను చంపాలనే వుద్దేశం మొదట్లో నాకులేదు. జాకబ్ చెప్పింది విన్నాక నీలాంటి ద్రోహులను నిర్మూలించి తీరాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ట్రెయిటర్! గుడ్ బై టుయూ!''

ఒక్కసారి ముకుంద్ ట్రిగర్ నొక్కాడు. భయంకరమైన చప్పుడయింది. కుర్చీలోంచి తూలి విశ్వమోహన్ కింద పడ్డాడు. రాజా వణుకుతూ చేతులు జోడించి, అతడివైపు తిరిగాడు.

ముకుంద్ అతనివైపుచూసి మెల్లిగా నవ్వాడు.

''రాజా, ఇటుపైన ఈ హోటలుకి నువ్వు యజమానిగా వుంటావు. విష్‌యూ గుడ్ లక్!''

పిస్టల్ని జేబులో పడేసుకొని ముకుంద్ మెల్లిగా గుమ్మంవైపు అడుగులేశాడు. స్ప్రింగ్ తలుపు అతడి వెనకనే మూసుకుపోయింది.

—:ఐపోయింది:—